

23) for ikke at præmiere de forsømmelige Forældre fremfor de fattige, der dog passe deres Børn.

Ved Ændringsforslagene Nr. 24 og 25 til § 11 og adskillige senere Ændringsforslag har Udvalget villet give Spørgsmaalet om Forholdet mellem Værgeraadets og Overværgeraadets indbyrdes Stilling en Løsning, som tør antages i Virkeligheden at stemme med, hvad Lovforslaget har tilsigtet, men ikke alle Vegne er blevet tilstrækkelig klart udtrykt, og undertiden er fraveget uden tilstrækkelig Grund. Saaledes som de paagældende Bestemmelser af Udvalget ere formulerede, ville de neppe paa noget Punkt kunne give Anledning til Kompetencespørgsmaal. — Udenfor den Række af Ændringsforslag, der have denne Forklaring, staa flere, hvis Forklaring imidlertid ligger saa nær, at det er tilstrækkeligt her at henlede Opmærksomheden paa dem. Det gælder saaledes om Ændringerne Nr. 26, 40, 41, 44 og 45.

Adskillige i Udvalget have fundet det lidet ønskeligt at samle i den Grad, som sket er ved Lovforslaget, Tilsynet med de Hjem og Anstalter, som Forslaget har Brug for, under Justitsministeriet. Disse Medlemmer havde ønsket at bevare under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet alt, hvad der i saa Henseende nu hører under dette. Paa den anden Side miskende de ikke den praktiske Vigtighed af at undgaa Splittelse paa dette Omraade. De have derfor indskrænket sig til at foreslaa det, som hele Udvalget har anset for ønskeligt, nemlig at Anvendelsen af og Tilsynet med Børnehjemmene forblev under det sidstnævnte Ministerium, og kun saaledes, at alle de rent økonomiske Anliggender, dem vedrørende, henlagdes under Justitsministeriet. Forslagene Nr. 34—36 sigte hertil.

Ændringsforslagene Nr. 37—39 have kun for Øje at klargøre, ikke at forandre andet i Lovforslaget end, at man ønsker de vordende Statsopdragelsesanstalter for Drengene udvidede til, om end kun undtagelsesvis, at kunne optage Drengene fra 15 Aars Alderen, medens Grænsen i Lovforslaget uden Undtagelse er sat til 16 Aar.

Blandt de af hele Udvalget stillede Ændringsforslag er der endnu kun Anledning til at omtale det sidste (Nr. 52). Det tilsigter at bevare den Ret og Pligt, Fattigvæsenet har ifølge Fattiglovens § 40 med Hensyn til Børn af Forældre, som nyde varig Fattigunderstøttelse udenfor Forsørgelsesanstalter. Man finder det ikke rigtigt ved denne Lov at ophæve en Regel, der tør antages at have virket tilfredsstillende paa sit begrænsede Omraade. Nærværende Lovs Opgave bliver stor nok alligevel.

Med Hensyn til de ikke ovenfor omtalte Ændringsforslag, stillede af forskellige Mindretal, forbeholde disse sig at udtale sig nærmere mundtlig ved Sagens Behandling i Tinget.

Et *Mindretal* (la Cour) er af den Mening, at det, Lovforslaget omfatter, har mere Interesse for Samfundet som Helhed end for den enkelte Kommune. Naar derfor Lovforslaget foreslaar, at Statskassen kun skal udrede Halvparten af Udgifterne, mener Mindretallet, at her er langt fra det rette Forhold til Stede mellem de Goder, Lovforslaget, hvis det bliver til Lov, vil bringe Samfundet i sin Helhed og den enkelte Kommune. — Mindretallet forbeholder sig ved en nærmere Motivering heraf i Salén at gøre Rede for sin Mening herom.

Ændringsforslag.

Af *la Cour*, Pagh, J. Pedersen og N. Rasmussen:

Til § 2.

1) I 1ste Stykke, Linie 1—2, udgaa Ordene: „oftere gentagen Skoleforsømmelse, fortsat betydelig Dovenskab, som er Barnet tilregnelig, eller“.

Af *Udvalget*:

Til § 3.

2) I 1ste Linie udgaa Ordene: „Udenfor København“, og der indsættes i Stedet